

סוגית רבי חנינא סגן הכהנים (דף יז)

שאלה ראשונה:

הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש? ויענו הכהנים ויאמרו לא: [חגי פ"ב פס"ב]

לדעת רב - שרץ ← לחם ← נזיד ← יין ← שמן (מאכל) - רביעי טמא. [והכהנים שטיהרו - אשתבוש].

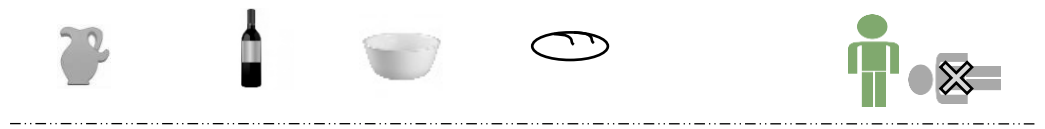

לדעת שמואל - שרץ ← כלי ← לחם ← נזיד ← יין ← שמן - חמישי טהור. [והכהנים שטיהרו - צדקו].

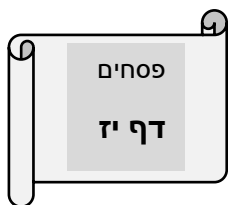
שאלה שניה: ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא? ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: (חגי פ"ב פס"ג)

אדם שנגע (במת) (אב הטומאה) - לחם ← נזיד ← יין ← שמן - רביעי טמא.

תירץ רבינא - מת - (אבי אבות) - בלחם (אב) ← נזיד ← יין ← שמן - שלישי - טמא.

עדות יוסי בן יועזר - ועל משקין בית מטבחיא דכן . (טז ע"א)

רב - משקי בית מטבחיא - מים, ודם שבבית מטבחים בעזרה - טהורים (ולא גזרו חכמים).
בית מדבחיא - שמן, ויין למנחות - יש להם טומאה מדרבנן.

לוי - משקי בית מדבחיא - דם הנזרק, שמן (מנחות), יין (נסכים) - לא מקבל טומאה (טהורים).
בית מטבחיא - דם (זבחים), מים - טמאים (מדרבנן).

לוי - כשמואל - שטהורים מלטמא אחרים, אבל הם עצמם - מקבלים טומאה.
ומיירי - שנגעו כולם - בטמא מת (אב) - שיש להם בזה טומאת עצמם. (ולא שהעבירו טומאה אחד לשני).
(דאי כרב - שאין להם טומאה - איך נטמאו !?)

ושמואל - שהעמיד שהשמן חמישי - וטהור, סבירא ליה כרב - שמשקה בי מטבחיא - טהור.
ומשקה מדבחיא - טמא, מטמא. [ולכן רביעי לא עושה חמישי. שלישי עושה רביעי]
(דאי סבר כלוי- משקי בי מדבחיא טהור.
יין משקה מזבח טהור, אמאי העמיד שמואל ברביעי חמישי הרי אפילו בשני ושלישי - אינו טמא).